అనుకోని సంఘటన

అది చిట్టికి కలిగిన ఆలోచన కాదు. కమలే చిట్టిని రెచ్చగొట్టింది. మొదట్లో చిట్టి "ఎందుకు పోనిస్తూ," అన్న ధోరణిలో మాట్లాడింది గాని, బొత్తిగా నిరుత్సాహ పరిస్తే కమల తనను అపార్థం చేసుకుంటుందనుకుని కమలను తనలాగ ముస్తాబు చేసి తన కారులో మహాబలిపురం పంపటానికి సమ్మతించింది.

చిట్టి అసలు పేరు వేరే వుంది. ఆమె ఇప్పుడిప్పుడే పైకి వస్తున్న సినిమా తార. కమల చిట్టికి పిన్నతల్లి కూతురు. ఇద్దరూ బొత్తిగా కవల పిల్లల్లే వుండకపోయినా, విడివిడిగా చూస్తే ఒకరిని చూసి మరొకరని పొరపాటుపడ తగినంత పోలిక వున్నది. కమల కాకినాట్లో కాలేజీ చదువుతోంది. బియ్యే మొదటి సంవత్సరం పూర్తిచేసి శెలవులకు మద్రాసు వచ్చింది. కమలకూ, చిట్టికీ ఉండే పోలిక కాలేజీ పిల్లలందరికీ తెలుసు. చాలామంది ఆమెను చిట్టి పేరుపెట్టి

పిలిచేవారు, ఒక్కో రోజు కమల చిట్టి వేసిన ఏదో ఒక వేషం లాగా తయారై కాలేజీకి వెళ్ళేది. ఆమెను అంత దూరంలో చూడగానే పిల్లలు హర్షధ్వానాలు చేసేవారు. అనేకమంది స్నేహితురాళ్ళు కమలని సినిమాల్లో వేషాలు సంపాదించమని ప్రోత్సహించారు కూడా. అయితే కమలకు సినిమాలో కంటే బయటనే వేషాలు వెయ్యడం సరదా.

ఈ సరదా మూలంగానే కమల ఈ ఆలోచన చేసింది: ఏదో ఆదివారం నాడు చిట్టిలాగా ముస్తాబై మహాబలిపురం లాంటి సమీప తీర్థానికి చిట్టి కారులోనే వెడతామని. నిన్ననే చిట్టికి కొత్త పిక్చరులో ఎగ్రిమెంటయింది. ఆ ఉత్సాహంలో కమల ఇవాళ తన కోరిక నెగ్గించుకుంది.

కమల కారులో బయలుదేరినాక చిట్టి తనలో తాను నవ్వుకుంది. సినిమా నటులు చాలా రొమాంటిక్‌గా ఉంటారని అందరూ అనుకుంటారు. కాని నిజమైన రొమాన్స్ ఇతరులది. లేకపోతే కమల ఇదేం పని? సినిమాలు చూసేవాళ్ళు కనే పగటి కలల్లో ఎన్నోవంతు సినిమా తారలకి సాధ్యమవుతుంది?

ఒకప్పుడు తాను కూడా ఈ కమల లాగా ఉండిన మనిషే. ఆ రోజుల్లో తాను పొందిన ఆనందం తనకిక మళ్ళీ రాదు. తనకన్న కమల మూడేళ్ళే చిన్న. అయినప్పటికీ ఇద్దరి మధ్యా పెద్ద అగాధం వుంది. ఇంక పన్నెండేళ్ళకు కూడా కమల తనలాగా లోలోపల ఎండిపోదు.

అయితే చిట్టి చింతించలేదు. ఆర్థిక విజయం ఎదురుగా కనిపిస్తూండగా ఏ మనిషీ కూడా తనలో కలిగిన పరిణామాలకు పశ్చాత్తాప పడలేదు. తాను చిట్టి కాకుండా కమల అయివుంటే బాగుండునన్న ఆలోచన ఆమెకు ఎంత మాత్రమూ కలగలేదు.

ఆఖరుకు భగ్నమైపోయిన తన ప్రణయం గురించి కూడా చిట్టి ఇప్పుడు విచారించటం లేదు. చిట్టి రామాయణంలో అదొక పిట్టకథ కింద తేలిపోయింది. దాదాపు ఆరేళ్ళ క్రితం చిట్టి తన తలితండ్రులతో బెజవాడలో వుంటూ వుండగా పక్క ఇంట్లో ఒక కుర్రవాడు ఉండేవాడు. పేరు కృష్ణమూర్తి. కొంచెం షోకిల్లా. ఆడవాళ్ళు చేసుకున్నంత టాయిలెట్ చేసుకునే వాడు. కాలేజీ చదువు పూర్తి చేశాడల్లే వుంది. ఉదయం ఒకసారీ సాయంకాలం ఒకసారీ బయటకి వెళ్ళేవాడు. రెండుసార్లు రెండు డ్రెస్సులు వేసేవాడు. సాయంకాలం పూట మరీ బాగా డ్రెస్ చేసుకునే వాడు. శాటిన్ పాంటు, టెన్నిస్ షూలూ, నీలం ట్వీడ్ కోటూ, తెల్లటి ఊలు స్కార్ఫ్ ధరించేవాడు. జుట్టుకు వాస్‌లైన్ రాచి నున్నగా

నిగనిగ లాడేట్టు దువ్వేవాడు. జేబులో సిల్కు చేతి రుమాలు జాగ్రత్తగా, ఒక కొన పైకి కనబడేట్టు పెట్టేవాడు. సిగరెట్టు ముట్టించేవాడు, టెన్నిస్ రాకెట్ పట్టుకుని సైగల్ పాట ఏదో ఒకటి ఈలవేస్తూ బయలుదేరేవాడు. చిట్టి పెద్దన్న కృష్ణమూర్తికి "దసరాబుల్లోడు" అని పేరు పెట్టాడు. కాని చిట్టికి మటుకు అతన్ని చూస్తే చాలా ముచ్చటగానే ఉండేది. ఈ దిక్కుమాలిన ప్రపంచంలో కృష్ణమూర్తి వంటివాడు ఒక్కడైనా జీవితం ఆనందిస్తున్నాడనిపించేది. అయితే చిట్టికి అతనిమీద ముందుగానే ప్రేమ కలిగిందనటానికి లేదు.

అటువంటి భావం ఆమెకు మొట్టమొదటి సారిగా కలిగింది అతను మొట్టమొదటి సారిగా తనకు చీటీ రాసి అందించినప్పుడు. అది ప్రపంచంలోకెల్లా సంగ్రహమైన ప్రేమలేఖ అనవచ్చు. ఆ చీటీలో "నా చిట్టీ" అనే మూడక్షరాలే వున్నాయి. అయితే ఆ మూడక్షరాలూ చిట్టి హృదయంలో రేపిన తుఫాను ప్రపంచంలో ఉండే పుస్తకాలన్నీ కలిసి కూడా రేపి వుండవు. ఈ తుఫానులో ఆమె ఒంటరిదై పోయింది. ప్రపంచానికీ తనికూ మధ్య ఒక పెద్ద తెర దిగిపోయింది. ఆ తెర ఇవతల తానున్నది. అవతల ఒక్క కృష్ణమూర్తి మాత్రమే ఉన్నాడు.

ఈ తుఫాను ఉద్రేకం తగ్గినాక చిట్టికి ఎక్కడినుండో చెప్పలేని ధైర్యం వచ్చింది. చీటీ అందిన మర్నాడు చిట్టి దడి దగ్గిరికి వచ్చి, "ఏమండీ మీరింకా టెన్నిస్‌కు బయలు దేరలేదేం?" అని అడిగింది. ఇంకా అతను బయలుదేరే వేళ కాలేదని తెలిసి కూడా. వెంటనే జవాబు చెప్పలేక అతను పడ్డ కంగారు తలుచుకుని చిట్టి చాలా ఆనందించింది.

చిట్టి సాహసించి ఉత్తరం రాయలేదుగాని కృష్ణమూర్తి ఆమెకు చాలా ఉత్తరాలు అందించాడు. వాటన్నిటినీ భద్రంగా దాచి చదువుకుని చిట్టి ఏ పొయ్యి మంటలోనో ఎవరూ చూడనప్పుడు వేసేస్తుండేది. ఒక్కరాత్రి దడి దగ్గిరికివచ్చి తనతో మాట్లాడమని మూర్తి ఎన్నోసార్లు చీటీల ద్వారా బ్రతిమాలిన మీదట ఒక రాత్రి చీకటిలో నల్లచీరె కట్టుకు వెళ్ళింది. కాని మాటలు జరగలేదు. మూర్తి ఆమెను తనవేపు రమ్మన్నాడు. ఆమె వెళ్ళలేదు. అతను విసుగెత్తి దడిగెంతి ఇవతలికి వచ్చాడు. ఆమెను పట్టుకుని బలత్కారంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. అతని పట్టు విడిపించుకుని చిట్టి ఇంట్లో వచ్చిపడింది.

మర్నాటి నుంచీ అతనిలో ఏదో మార్పు కనిపించింది. అతని ఉత్సాహమంతా పోయింది. ఈల పాట మానేశాడు. షోకు చాలా తగ్గిపోయింది. అతనికీ, తండ్రికీ చిన్న ఘర్షణ జరిగిందట. అతను చిట్టిని పెళ్ళాడతానంటే తండ్రి

ఒప్పుకోలేదు. వాళ్ళు ధనికులు. చిట్టివాళ్ళు కారు. కృష్ణమూర్తి తండ్రి దగ్గర అస్వతంత్రుడు.

ఇది జరిగిన రెండు నెల్లకు చిట్టి జీవితం తారుమారయింది. ఆమె ఎవరూ అనుకోకుండా సినిమాల్లో ప్రవేశించింది. మూడేళ్ళపాటు సినిమాల్లో ఉండికూడా చిట్టికి చెప్పుకోదగ్గ పేరుగాని, డబ్బుగాని రాలేదు. రెండేళ్ళ క్రితం చిట్టి దశ పూర్తిగా మారింది. ఆమె తార పైకెక్కసాగింది.

ఇప్పుడు పాత కథ జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటే తన ప్రణయం తుఫానులో ఒక గాలి విసురంత కూడా కనిపించలేదు. చిట్టి తనలో తాను నవ్వుకుంది. తనకింకా పెళ్ళి కాలేదు. కాని చేసుకుంటానంటే లక్షాధికార్లు సిద్ధంగా వున్నారు.

2

కమలకు మహా ఉల్లాసంగా వుంది కారు చెంగల్పట్టు సమీపిస్తున్నది. అప్పటికే ఆమె డ్రైవరుతో అయిదారుసార్లు చెప్పింది— ఇల్లు చేరిందాకా ఎవరితోనూ ఏమీ మాట్లాడ వద్దని. అతను ఆరుసార్లు, "సరేనమ్మా" అని అదే గొంతుతో సమాధానం ఇచ్చాడు.

"చెంగల్పట్టులో ఇడ్లీ కాఫీ భోంచేస్తారా?" అని అడిగాడు డ్రైవరు.

కమల సరేనన్నది. ఆమె ఇంటి దగ్గర కొద్దిగా ఫలహారం చేసి కాఫీ తాగింది. మధ్యాహ్నానికి భోజనమూ, సాయంకాలానికి ఫలహారమూ కూడా కారులో వుంది. ఒకరికి కాదు నలుగురికి సరిపోయినంత వుంది. అయినా చెంగల్పట్టులో ఆగి ఎవరేమనుకుంటారో చూదామనిపించింది కమలకి.

కారు చెట్లకింద పార్కుచేసి డ్రైవరు, ఎదురుగా ఉండే హోటళ్ళలో ఒక దానికి వెళ్ళాడు. కమల పేపరొకటి కొని చదవసాగింది. కాని ఆమె దృష్టి పేపరు మీదలేదు. రెండు నిమిషాలయినాక కొందరు యువకులు గట్టిగా మాట్లాడుకుంటూ, నవ్వుకుంటూ ఒక హోటల్లో నుంచి బయటకి వచ్చి రోడ్డు మీద నిలబడి సిగిరెట్లు అంటించసాగారు. అందులో ఒకడు కమల కూచుని ఉన్న కారుకేసి చూసి ఏదో అన్నాడు. మరుక్షణం నలుగురూ కారుకేసి చూశారు. వాళ్ళలో వాళ్ళేదో మాట్లాడుకుని కారుకేసి నడిచి వచ్చి పక్కగా వెళ్ళి కారు వెనక నిలబడ్డారు. వాళ్ళ మాటల్లో "సార్" అనే మాటా, చిట్టి నటించిన సరికొత్త పిక్చరు పేరూ కమలకు స్పష్టంగా వినిపించి పరమానందమయింది. ఆమె చిట్టి అవునా, కాదా అన్న సంఘర్షణ వారిలో రాలేదు.

కారు వెనుక నిలబడ్డ వారి సంఖ్య క్రమంగా పెరుగుతున్నట్టు కమలకు

తోచింది. అటూ ఇటూ వెలుతురు కడ్డంగా జనం నిలబడ్డారు. వాళ్ళ ముఖాలు కమలకు కనిపించలేదు. వెనకవాళ్ళు ఇతర తారల గురించి మాట్లాడుతున్నారు.

"ఇంతకు ముందు వైజయంతీమాల ఇటుగా వెళ్ళింది?" అన్నాడొకడు.

"షటప్‌రా! వైజయంతీమాల ఇక్కడెక్కడుంది?" అన్నాడు ఇంకొకడు.

ఇంకా ఇతర తారలను గురించి చర్చ జోరుగా సాగిపోతున్నది. ఆ సంభాషణ యావత్తూ తన నిమిత్తమే అయి వుంటుందని కమల ఊహించింది.

ఇంతలో డ్రైవరు వచ్చాడు. పెద్ద పొట్లాం తెచ్చాడు కమలకు పొట్లం విప్పబుద్ధి కాలేదు. ఆమెకిప్పుడు ఇంకో భయం పట్టుకున్నది– మహాబలిపురానికి ఇతర సినిమా వాళ్లెవరైనా వస్తారేమోనని. కొంపదీసి అదే జరిగితే చిక్కే. చిట్టి నెరిగిన వాళ్లెవరైనా ఉంటే తనను పలకరించవచ్చు, తన మోసం గుర్తించనూ వచ్చు.

"అంతగా అయితే నేను చిట్టిని కానని చెప్పేస్తాను. ఇందులో కొంప మునిగేదేముంది?" అని కమల తనకు తాను సమాధానం చెప్పుకుంది. అయితే తనను పలకరించే వాళ్లు చిట్టిని ఎరిగుండి ఆ సంగతి తనకు తెలియక తానే చిట్టి అయినట్టు నటిస్తే ఏమవుతుందోనన్న ఆలోచన కమలకు తట్టలేదు.

"మనం బయలుదేరి పోదామోయ్," అన్నది కమల.

"ఇడ్లీ భోంచెయ్యండి, పోదాం. ఎంత సేపు? ఇప్పుడే పోతే పక్షితీర్థం దగ్గరైనా ఆగాలిసిందే. మధ్యాన్నానికి గాని పక్షులు రావు," అన్నాడు డ్రైవరు

"పోనీ అక్కడే కొంతకాలం గడుపుదాం." అన్నది కమల.

కారు స్టార్టయింది. ఒక మైలు వెళ్ళిందో లేదో ఇంకో కారు అతి వేగంగా పెద్దగా హారన్ మోగించుకుంటూ కమల కారును దాటి వెళ్ళిపోయింది. కమల ఆ కారులో ముందు సీటులో ఇద్దరు మగాళ్ళుండటంమటుకే చూసింది. మరుక్షణం దుమ్ము వచ్చి కమల కారును ఆవరించింది.

ఈ సంఘటన కమల అప్పుడే మరిచిపోయి ఉండునేమో. కాని మరో రెండు మైళ్ళు ముందుకు పోయాక ఈ దూసుకుపోయిన కారే రోడ్డుకు ఒక పక్కగా నిలబెట్టి ఉంది. దాని ముందు సీటులో కూర్చున్న వారిలో ఒకడై ఉంటాడు, రోడ్డు కడ్డంగా నిలబడి కమల కారును ఆపించాడు. నిలిచిపోయిన కారును డ్రైవ్ చేస్తూ వుండిన మనిషి కారు బానెట్ ఓపెన్‌చేసి ఏవో వైర్లులాగి పరీక్షిస్తున్నాడు.

కమల కారును ఆపిన మనిషి, చూపులకు నవనాగరికుడులాగే ఉన్నాడు. నవ్వుతూ కారులోకి తొంగి చూసి, "క్షమించాలి. నా స్నేహితుడికి డ్రైవింగ్

తెలుసు గాని మరమ్మత్తు తెలీదు. డ్రైవర్, ఒక్క క్షణం వచ్చి మా కారుకేమొచ్చిందో చూస్తావా?" అన్నాడు.

డ్రైవరు కమలకేసి చూశాడు. "వెళ్ళి త్వరగా రా," అన్నది కమల.

"థాంక్యూ!" అన్నాడు కొత్త మనిషి.

డ్రైవరు కారును కొంచెం దూరంలో పక్కగా పెట్టి వెనక్కు వెళ్ళి ఆగిపోయిన కారును పరీక్షించసాగాడు. అతనితో వెళ్ళిపోయిన పెద్ద మనిషి కమల కారు దగ్గిరికి ఒంటరిగా తిరిగి వచ్చాడు. స్వతంత్రంగా తలుపు తెరిచి ముందు సీటులో కూచుని కమల వేపు తిరిగి, "మీకు లేనిపోని శ్రమ ఇచ్చాం. మీ పేరేమిటో తెలుసుకోవచ్చా?" అన్నాడు.

కమలకు మంచి అవకాశం. చిట్టి పేరు చెప్పేసింది.

"అట్లాగా!" అన్నాడు పెద్ద మనిషి, ఇప్పుడంతా అర్థమైపోయినట్టు. "అందుకే మీ ముఖం ఎరిగినట్టుగా ఉంది. మీరు పిక్చర్లలో వేషం వేస్తారుగదూ? మీ పిక్చర్లు రెండు మూడు చూశాననుకుంటాను."

కమల అతని కేసి విశాలంగా నవ్వింది. అతని మాటలకు ఔననలేదు, కాదనలేదు. "ఈ మనిషి ఇదివరకు చిట్టి మీద వ్యామోహం కలవాడు కాకపోతే ఇక ముందు జన్మ జన్మకీ చిట్టిని మరవలేడు. చిట్టిని ప్రత్యక్షంగా చూసి మాట్లాడానని మునిమనవలక్కూడా చెప్పుకుంటాడు," అని తనలో తాను అనుకుంది.

తాను ఏ నాగయ్యనో ప్రత్యక్షంగా చూసి మాట్లాడితే ఏమేమి అనుకుని ఉండేదో అదంతా ఆ మనిషికి అపాదించింది; పైపెచ్చు చిట్టికి మంచి పబ్లిసిటీ చేసి పెడుతున్నానని కూడా అనుకుంది.

"చాలా సంతోషం. నే నెప్పుడూ సినిమా తారలను పరిచయం చేసుకోలేదు. మీరెప్పుడూ అంతరిక్షాన ఉంటారు. మరి మేమంటే నేలమీద పాకుతూ ఉంటాం. నాబోటి వాడిక్కూడా తార అనగానే అంతో ఇంతో వ్యామోహం ఉంటుంది; కాలేజి కుర్రాళ్ళలాగా బయట పడిపోం గాని," అయన నవ్వాడు. ఏం చెయ్యాలో తెలియక కమల కూడా నవ్వింది.

"నేను వ్యాపారం చేసుకుంటూ ఉంటాను. జాగ్రత్తగా చేసుకుంటే ఉద్యోగంకంటే వ్యాపారం మేలనిపిస్తుంది, చదువు పూర్తి అయినాక చాలాకాలం వృధా చేశాను. అప్పుడే వ్యాపారంలోకి దిగితే ఇంకా బాగా గడించి ఉందును."

"జీవితానికి డబ్బే ప్రధానమా?" అన్నది కమల.

"రెండు చేతులా గడించే సినిమా స్టార్ ఆ మాట అనటం చిత్రంగా

ఉంది. డబ్బులు లేనివాడు డబ్బుకు కొరగాడు. ఒక సమయంలో నేను స్వతంత్ర జీవిని కాకపోవటం నాకు చాలా దెబ్బతీసింది. ఈ పొగాకు వ్యాపారంలో నేను చేసుకున్న అరలక్షా ధారపోసినా ఆ నష్టం పూడేది కాదు. డబ్బు ప్రధానం కానిమాట నిజమే గాని డబ్బుకన్న విలువైన అనేక వాటికి డబ్బే కీలకం.... నేను మిమ్మల్ని బోర్ చెయ్యటం లేదుగద!"

"లేదు, లేదు. కాని మీరు చూసిన పిక్చర్లలో మీకేది ఇష్టం?"

"ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం మీకు చెప్పటం నాకిష్టంలేదు," అన్నాడతను.

"కొంపతీసి నా పిక్చర్లంటే మీకు ద్వేషమా ఏం?" అన్నది కమల.

"ద్వేషం కాదు, ప్రత్యేకాభిమానం!"

"ఎందుచేతా? నేను నటించిన పిక్చర్లలో కొన్ని బొత్తిగా బాగా లేవనిపించుకున్నాయే?"

"అయినా పరవాలేదు. మీ బొమ్మ తెర మీద చూస్తేనే నాకు పరమానందం."

కమల చెవికి ఇది పెద్ద కోతగా తగిలింది.

"నన్ను వేళాకోలం చేస్తున్నారు!" అన్నదామె.

"లేదు ప్రమాణ పూర్తిగా!"

"నాకన్న గొప్ప తారలు లేరనా?"

"ఉండవచ్చు. నాకు లేరు.... మరిచిపోకండి. నేను పొగాకు నాణ్యం తెలిసినవాణ్ణి. అందులోనూ దొర పొగాకు, నాకు సినిమాలను గురించి ఏమీ తెలీదు. మీ పేరు కనిపించిన చిత్రమల్లా చూస్తాను. వీలయితే ఒకటికి పదిసార్లు కూడా చూస్తాను. మీ ఫోటోలు నా దగ్గిర చాలా ఉన్నాయి!"

కమలకు ఈ మాటలను నమ్మాలో నమ్మకూడదో కూడా తెలియలేదు. చిట్టికి ఇటువంటి ఆరాధకు లుండటం నిజమైతే చిట్టిని చంపాలనిపించింది. కమల లెక్కన ఏ సినిమా తారను ఇంతగా ఆరాధించే వాడైనా వట్టి దద్దమ్మ అన్నమాటే. చిట్టికే ఇటువంటి భక్తుడుండటమూ, వాడు తన పాలబడటమూ ఎందుకు జరగవలసి వచ్చింది?

"నా మీద ఇంత అభిమానం గల మనుషులున్నారని నాకు కలలోకూడా తట్టలేదు. బహుశా మీరు తప్ప ఇంకొకరుండరు. మీరే నాకు తలవనితలంపుగా తారసిల్లటం చూడండి, ఎంత చిత్రమో!" అన్నది కమల. అతను అబద్ధం చెప్పుతున్నట్టయితే తన మాటలు వెటకారంగా అతనికి స్ఫురించాలని కమల ఉద్దేశం.

"అట్లా అనకండి. మనం భగవంతుడి చేతి కీలుబొమ్మలం. నా జీవితంలో ఇటువంటివి చాలా అయాయి. నేను వ్యాపారం చేసి డబ్బు సంపాదిస్తానని నా గర్భ శత్రువులు కూడా అనుకోలేదు."

కమల ఒక క్షణం ఆలోచన చేసింది. ఆమె కళ్ళు మెరిశాయి.

"మీరు నాకు ఉత్తరాలేమైనా రాశారా?" అన్నదామె.

"అటువంటి ప్రశ్న వెయ్యటం అధర్మం. ఒక వ్యక్తి మీద దహించే ప్రేమ ఉన్నప్పుడు దౌర్బల్యంలో రాసేస్తాం, వాటి విషయం నిలదీసి స్టేట్‌మెంట్ కోరటం భావ్యమా? అన్నాడతను.

"మీ పేరు చెప్పండి," అన్నది కమల.

"దేనికి? ఉత్తరాలు చూసుకోవటానికా?" అన్నాడతను.

"ఇంతసేపు మాట్లాడాం. నే నెవరో మీకు తెలుసు. మీ రెవరో నాకు తెలియదు. అన్యాయం కాదా?"

"కాదు. మీరు జగమెరిగిన సినిమా స్టార్. నేను పొగాకు కొని అమ్మే అభాగ్యుణ్ణి. నా పేరడక్కండి."

డ్రైవరు తిరిగొచ్చాడు.

"బాగయిందా?" అన్నాడు పెద్ద మనిషి.

"లూజ్ కాంటాక్ట్, సార్."

రెండో బండి స్టార్ట్ అయిన చప్పుడు వినిపించింది. పొగాకు వర్తకుడు, "మరి నేను శలవు పుచ్చుకుంటాను. మళ్ళీ పక్షి తీర్థం దగ్గిర కలుద్దాం. మీరు మహాబలిపురం కాదా పోతున్నది? భేష్! ఇకనేం?" అని వెళ్ళిపోయాడు.

కమల కారు స్టార్టయేలోపుగా రెండో బండి రెండోసారి ముందుకు దూసుకుపోయింది.

3

పొద్దూకిపోయింది. కమల గృహోన్ముఖురాలయింది. ఆమె కోరిక ఫలించింది. కనీసం ఒక్క వ్యక్తిని మోసగించింది. ఆ పొగాకు వర్తకుడు తనను చిట్టి అనే అనుకున్నాడు, ఆ మనిషికి చిట్టి మీద ఎంత వ్యామోహమో! చదువుకున్న వాళ్ళల్లో కూడా ఇంత సినిమా తారల పిచ్చి ఉంటుంది కాబోలు.

కమలకు ఒక్క విషయమే అర్థం కాలేదు. అతను తన మీద — అంటే చిట్టి మీద — అంత అనురాగాభిమానా లుండికూడా తన పేరూ ఊరూ ఎందుకు దాచుకున్నాడూ? తనతో ఎంతోసేపు ఒంటరిగా సంభాషించాడు, పక్షి తీర్థం కొండ దగ్గిరా, మళ్ళీ షోర్ టెంపుల్ దగ్గిరా, సముద్ర తీరానా తనతో చాలా సేపు

ఏకాంతంగా నడిచాడు. కాని ఒక్కసారయినా తనను ముట్టుకోవటానికి కూడా యత్నించలేదు. అతనికి చిట్టిమీద వున్న అభిమానం కేవలం అలౌకికమే అయితే ఇంతమంది సినిమా తారలుండగా, హిందీ తారలూ, హాలివుడ్ తారలూ ఉండగా తననే – అదే, చిట్టినే ఎందుకు ఏరుకోవాలి? ఏమిటి చిట్టి ఆధిక్యత?

"అన్నీ వొట్టిదే! అతనికి చిట్టి మీద ఏమీ అభిమానం లేదు. సినిమా స్టార్ దొరికింది, ఏడిపిద్దామనుకుని ఉంటాడు అంతే!" అనుకున్నది కమల. కాని సాక్ష్యం కొంత ఈ సిద్ధాంతానికి అనుకూలంగా లేదు. అతను తనను మోసం చెయ్యదలిస్తే కొన్ని కొన్ని విషయాలు చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. అతను అన్న మాటలలో కొన్ని అతనికే తెలీకుండా పైకి వచ్చేసినట్టు కనబడ్డాయి. అనేకసార్లు కమల, అతనికి తనమీదే ఆ ప్రేమంతా అన్న భ్రమకు కూడా లోనైంది. అతను మాట్లాడుతున్నా ననుకుంటున్నది చిట్టితోనన్న విషయం జ్ఞాపకం చేసుకోవలిసొచ్చేది.

అతను తన స్నేహితుణ్ణికూడా విడిచేసి కమల వెంటనే మహాబలిపురంలో చూడదగిన స్థలాలన్నీ తిరిగాడు. సముద్ర తీరాన గుడి నీడలో చాలా సేపు కూచున్నారు. అక్కడే అతను కమలను పెళ్ళి విషయం – అంటే చిట్టి పెళ్ళి విషయం – అడిగాడు. చిట్టికింకా పెళ్లి కాలేదని తెలుసుకున్నాడు. తానుకూడా వివాహం చేసుకోలేదని చెప్పాడు. మొదట్లో సంపాదించందీ చేసుకోరాదను కున్నాట్ట. సంపాదించటం ప్రారంభించాక ఎవర్ని చేసుకోవాలో తెలీదట. కొంప తీసి తనను పెళ్ళాడమంటాడేమో ననుకున్నది కమల. కాని అతని ధర్మాన ఆ మాట మటుకు అనలేదు.

మధ్యాన్నం అందరూ కలిసి భోజనం చేశారు. పొగాకు వర్తకుడు కమలను ప్రసిద్ధ సినిమా తారగా తన స్నేహితుడికి పరిచయం చేశాడు.

"ఓ, అట్లాగా? నేను తెలుగు పిక్చరు చూడను," అన్నాడతను. భోజనం అయిన కొద్ది సేపటికి ఆ స్నేహితుడు సముద్రంలో ఈదటానికి వెళ్ళాడు. పొద్దూకేదాకా రాలేదు.

బయలుదేర పోయేటప్పుడు పొగాకు వర్తకుడు కమల దగ్గిర శెలవు పుచ్చుకున్నాడు. తనకు రోజల్లా చాలా సరదాగా గడిచిందన్నాడు. అప్పటికీ తన పేరు చెప్పనన్నాడు. పైపెచ్చు, "కొంచెం ఆలోచిస్తే మీకే జ్ఞాపకం వస్తుంది," అన్నాడు. కారెక్కాడు, వెళ్లిపోయాడు. ఆ కారు లేపిన దుమ్ము అణిగాక కమల కూడా బయలుదేరింది........

కమల ఇంటికి చేరేవరకూ మళ్ళీ ఆ కారు కనిపించలేదు. కారు నంబరు మాత్రమే ఆమెకు జ్ఞాపకం వుంది.

ఇంటికి వచ్చాక కమల జరిగిందంతా చిట్టికి చెప్పవలిసొచ్చింది. ఎన్ని వివరాలు చెప్పినా చిట్టికి తృప్తి కలిగినట్టు కనపడలేదు. "ఆ మనిషి ఎవరైతే మనకేం? మంచి టోపీ వేశాం!" అన్నది కమల స్నానానికి పోతూ.

చిట్టి టెలిఫోన్ డైరక్టరీ తీసి ఒక్కొక్క హోటలే రింగప్ చెయ్య సాగింది.

కమల స్నానం చేసి బట్టలు కట్టుకుంది. కింది హాలులోకి వచ్చేసరికి చిట్టి హాలంతా చాలా షోగ్గా తయారుచేసి పెట్టింది. తనకున్న చీరెల్లో కల్లా అందమైన చీరె కట్టింది. ఉన్న నగలన్నీ పెట్టుకుంది. రంభలాగా తయారై సోఫాలో కూచుంది.

"ఏమిటి చిట్టీ? ఏమిటిదంతా?" అన్నది కమల.

"ఎవరో వస్తున్నారు. పాత స్నేహితులు. ఇప్పుడే టెలిఫోన్ మీద తెలిసింది," అన్నది చిట్టి నవ్వుతూ, "రా, కూచో!"

ఆ క్షణంలోనే బయట కారు హారన్ వినిపించింది. కమల చెవులకది పరిచితమైన శబ్దంగా తోచింది. అందులో ఏమీ ఆశ్చర్యం లేదు. మరో క్షణంలో సాక్షాత్తూ ఆ పొగాకు వర్తకుడే లోపలికి వచ్చాడు. అతని చూపు కమలమీదుగా విసురున చిట్టి మీదికి పోయింది.

"రండి, మూర్తిగారూ!" అన్నది చిట్టి లేచి ముందుకు వస్తూ.

"చిట్టీ."

అతనూ చిట్టీ తన ఎదుట కౌగిలించేసుకుంటారేమో చూద్దామనుకున్న కమలకి ఆశాభంగమయింది. కోపం కూడా వచ్చింది. తనకు ఆరంగుళాల దూరంలోకి రాని ఈ దుర్మార్గుడు నేరుగా చిట్టి దగ్గిరికి వెళ్లి బుగ్గ మీద తట్టి, "ఎట్లా వుంది సినిమా స్టార్?" అన్నాడు.

కమల నిశ్శబ్దంగా మెట్లెక్కి పైకి వెళ్లిపోయింది. ఆమెనెవరూ వారించిన వారు లేరు-

[ముద్రణ : మార్చి 1953, సినిమా.]
"రావు" పేరుతో.